

TIRANT

rentî, *Tīrnāṭī*, sens dubte gentilicis en *-î* (i l'estructura *Terent-* és impossible en la morfologia aràbiga).

A penes cal dir que tot ens dissuadeix de relacionar-ho amb el català antic *tirant* 'home violent, valent' (< *tyrannos*) que serví per denominar l'heroi de la gran novel·la de Martorell.

TOLLERIC (Llucmajor, Mall. 38, d-2)

Surt documentada amb la mateixa grafia l'any 1360.⁵ Sembla que hi ha una comunitat d'origen amb el nom del poble de Toloriu, a la Baixa Cerdanya, entre Bellver i la Seu d'Urgell, que està ben documentat des de cap a l'any 1000. Coromines li ha dedicat una nota⁶ on consta la documentació antiga en formes com *Toleriz*; allà s'indica que és un genitiu en *-RICI*, d'un nom de persona germànic. El nom mallorquí sembla ésser el mateix nom de persona en nominatiu.

TOMIR, Puig, 1.100 m alt. (Escorca, Mall. 5, c-7)

Germànic THEODOMIR, veg. s. v. *Ariant*.

TOPINA, Punta, V. Portopí

TORAIXA (es Castell, Men. 12, f-9)

A. Ramis escriu *Toraxer*, i el documenta en el segle xv.

En tot cas d'origen aràbic. *Ṭūr °Āyiša* 'tossal d'Aixa'. Si no és un diminutiu de l'arrel *ṭrš* (*ṭarš* 'bestiar, ramat' o bé «lait de chaux, blanc de chaux», DOZY, *Suppl.* II, 35), al qual tocaria ésser *ṭuraiš* o *ṭuraiša*. COROMINES, *EntreDL* II, 226.

5. Bartolomé FONT OBRADOR, *Historia de Llucmajor*, 5 vols. (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1972-1986), vol. I, pp. 200 i 208.

6. Joan COROMINES, *Estudis de toponímia catalana*, 2 vols. (Barcelona, Barcino, 1965-1970).